

Bilag 10.

Til folketingsudvalget vedrørende ændringer i retsplejeloven.

Foranlediget af en henvendelse*) til udvalget, formidlet af landsretssagfører Knud Ehlers og 12 andre kolleger, ønsker vi undertegnede landsretssagførere med hensyn til det foreliggende lovforslag bl. a. vedrørende højesteretssagførerprøven at anføre følgende:

Vi har den anskuelse, at et flertal også af yngre landsretssagførere, og navnlig de, der driver selvstændig sagførerforretning, er enige i den indstilling til lovforslaget, som er gjort gældende af Sagførersamfundets flertal, at højesteretssagførerprøven bør afskaffes, og at det foreliggende lovforslag derfor bør nyde fremme.

Den omtalte anden henvendelse synes motiveret af erhvervsmæssige konkurrenceinteresser. Denne formodning støttes af det forhold, at den overvejende del af de kolleger, som har rettet opfordring til os om at tiltræde protesten mod lovforslagets vedtagelse, er eller har været ansat hos højesteretssagførere.

Vi indser, at retsplejemæssige betragtninger må ligge udvalget på sinde fremfor sagførernes indbyrdes konkurrenceforhold. Det har været hævdet, at højesteret behøvede et korps af trænede procedører, og at dette korps kun kunne sikres ved bibeholdelse af højesteretssagførerprøven, men dette synspunkt finder vi har mindre vægt, efter at det i en lang årrække har været tilladt landsretssagførere med 8 års anciennitet at procedere for højesteret uden forudgående prøve, uden at nogen har foreslået denne adgang afskaffet.

Såfremt lovforslaget vedtages i den skikkelse, hvori det er fremsat, vil det problem opstå, at de nuværende højesteretssagførere i tiden fremover vil nyde det privilegium, som er knyttet til titlen. Vi henstiller, at man ved en ændring af betegnelsen for sagførere råder bod på den mulighed, som vil opstå.

København, i november 1957.

*) Henvendelsen tiltrådt af 77 sagførere.